

SADRŽAJ:

1.Uvod-Ugovori u međunarodnom poslovanju

Osnovna namena pisanja ovog seminarskog rada jeste da prikaže sponu između prava i savremenog poslovanja.

Međunarodni privredni ugovori se sa razvojem proizvodnje, transporta i stvaranjem jakih međunarodnih korporacija javljaju u vidu :

tipskih,

formularnih i

standardnih ugovora.

To su, najčešće, adhezioni ugovori, gde ponuđač nudi gotovu formu ugovora koju ponuđeni ne može da menja, već samo prihvati ili odbije. Međutim, kod tipskih ugovora moguća su odstupanja od ponuđenih elemenata, tada se u standardnom ugovoru ostavljaju određene praznine o kojima se ugovorne strane mogu dogovarati. Standardni ugovori najčešće nastaju u određenoj oblasti poslovanja., pomoću njih se postiže određena unifikacija pravila koja se javljaju u određenoj oblasti i doprinose bržem pravnom i ekonomskom prometu.

2.Međunarodni tipski Ženevski privredni ugovori

Delo su Evropske ekonomske komisije OUN i doprinose bržem i jednostavnijem zaključivanju ugovora.

Razlikuju se od tipskih ugovora zato što čine popis ugovornih klauzula koje ugovorne strane mogu da prihvate alternativno birajući jednu od njih.

Ovi ugovori se javljaju u oblasti:

investicione opreme,

za kupoprodaju žitarica i kupoprodaju žitarica pri prevozu u unutrašnjem rečnom saobraćaju,

za međunarodnu prodaju južnog voća

uvoz čvrstih goriva,

kupoprodaju trajnih potrošnih dobara,

meke rezane građe i industrijske robe serijske proizvodnje.

Ženevski ugovori su unapred odštampani u vidu obrazaca. Što se tiče momenta zaključivanja ugovora, po teoriji prihvata, koju prihvata naše pravo, ugovor je zaključen kada je ponudilac primio saopštenje od ponuđenog da je prihvatio ponudu. Postoje i teorije izjave, otpreme i saznanja.

Usvajanjem Bečke konvencije od strane UN 1980. godine izbegava se primena nacionalnih prava kod međunarodnih ugovora. Ona je 1988. stupila na snagu u SFRJ.

Posebni uslovi za zaključivanje ugovora u međunarodnom poslovanju - u nizu slučajeva , kod ugovora spoljnotrgovinskog prometa roba i usluga, potrebni su posebni uslovi za njihovo zaključivanje, kao što su: određena pismena forma,

dobijanje odobrenja od strane nadležnog organa (npr. kod kompenzacionih poslova i dugoročne proizvodne kooperacije) i

prijavljivanje ugovora nadležnom organu (kada se radi o transferu intelektualne svojine, prenosu znanja i iskustva).

3.Ugovor o međunarodnoj prodaji i kupovini robe

To je ugovor u međunarodnom poslovanju, pravni posao na osnovu kojeg se jedna strana (prodavac) obavezuje da drugoj ugovornoj strani (kupcu) prenese pravo svojine na robu i da tu robu preda, a kupac se obavezuje da plati cenu u novcu i preuzme robu. Ugovorne strane su, po pravilu, privredni subjekti – preduzeća, društva, fizička lica koja imaju svojstvo trgovca.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com